

Arrest

nr. 68 928 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. M. MANESSE, die loco advocaat D. STEYVERS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Roma te zijn, afkomstig uit Prijepolje en de Servische nationaliteit te bezitten. U bent in 2006 getrouwd met uw echtgenote (D.T.) (OV 6804332). Vanwege haar Kosovaarse afkomst werden u en uw partner geregeld beledigd en uitgescholden door Servische burger. Uw tent, waarin u met uw echtgenote woonde, werd tevens bekogeld met stenen. U bent hiertegen verschillende keren aangifte gaan doen bij de politie van Prijepolje maar zij hebben niets gedaan. Twee jaar geleden zijn jullie naar Kosovo gegaan. Omdat u er met de dood zou bedreigd zijn door Albanezen omdat u uit Servië afkomstig bent keerden jullie na een tiental dagen terug naar Servië, waar jullie opeenvolgend in Belgrado, Prijepolje en Uzice verbleven waar ze ook met stenen naar uw tent begonnen te werpen en jullie uitscholden. U had financiële moeilijkheden en kreeg evenmin een sociale uitkering Uw echtgenote

heeft sinds enkele jaren fysieke en psychische problemen. Omwille van haar afkomst zou zij geen adequate medische verzorging hebben gekregen. Om al deze redenen besloot u om uit Servië te vertrekken. U hebt eerst nog een maand en tien dagen gewerkt om uw reis naar België te betalen. U bent rond 20 april 2011 uit Belgrado vertrokken en op 27 april 2011 in België aangekomen. Diezelfde dag nog heeft u asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een Servische identiteitskaart, afgegeven op 27 oktober 2006; een Servische geboorteakte, afgegeven op 4 november 2010; een Servisch nationaliteitsbewijs, afgegeven op 4 november 2010; een gezondheidsboekje op naam van uw partner (D.T.) en twee gezondheidsboekjes op naam van uw dochter (N.B.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten en elementen niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft de door u aangehaalde moeilijkheden met Servische burgers dient vooreerst te worden vastgesteld dat deze problemen het privaatrechterlijke niveau niet overstijgen. Het gaat om verbale beledigingen, bedreigingen en pesterijen uitgaande van burgers. U heeft echter niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw moeilijkheden terecht kon bij de politie van Prijepolje (CGVS p 12 -13).

U beweerde weliswaar dat deze niets zou hebben ondernomen (CGVS, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat de politie uw klachten aanhoorde en tevens noteerde. Uit het enkele feit dat uw klachten niet onmiddellijk resultaat opleverden kan niet zonder meer worden besloten tot de onwil of het gebrek aan bescherming vanwege uw nationale autoriteiten. Het feit dat u de Servische burgers die u en uw echtgenote lastigvielen niet kon identificeren, het gebrek aan getuigen, de noodzaak aan onderzoek, etc. kunnen hiervan evenzeer oorzaak zijn. Het feit dat uw klacht bij de politie van Prijepolje niet onmiddellijk resultaat opleverde verantwoordt bovendien uw nalaten om voor de gelijkaardige moeilijkheden die u beweerde te hebben gekend in Belgrado en Uzice een beroep te doen op de daar aanwezige autoriteiten. Uw nalaten ondermijnt overigens de ernst van deze door u ingeroepen feiten. In dit verband kan overigens verwezen worden naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt ten waaruit blijkt dat de Roma in Servië in enkele gevallen wel het mikpunt kunnen zijn van verbale en fysieke pesterijen door gewone burgers maar dat de autoriteiten wel degelijk bereid zijn hen voldoende bescherming hiertegen te bieden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Meer specifiek blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma worden vervolgd worden door de Servische justitie.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt voorts dat, hoewel binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven.

Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven.

Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde

maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Wat betreft de door u aangehaalde discriminatie en moeilijke socio-economische betref - gebrek aan financiële middelen, gebrek aan werk, geen uitkering - moet worden opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Ook in uw geval blijkt dit het geval te zijn. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u ingeschreven was in een arbeidsbureau. Dit bureau zou u vooral geen werk hebben kunnen aanbieden omdat u ongeschoold en ongeletterd was. Ook de slechte economische situatie zou hierbij gespeeld hebben (CGVS p. 5, 6). Voorst dient te worden bemerkt dat u af en toe wel heeft kunnen werken in Servië. U verklaart onder meer gewerkt te hebben als lader en lossen van zakken bloem, cement en dergelijke (CGVS, p. 10). Daarnaast konden u en uw partner gebruik maken van de overheidsdiensten in Servië voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en hadden jullie toegang tot de gezondheidszorg. Op basis van voorgaande vaststellingen kan bezwaarlijk gesproken worden van een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en kan evenmin worden gesteld dat de door u aangehaalde moeilijke situatie waarin u en uw partner zich bevonden van aard zijn om te kunnen spreken van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt verder dat het beleid van de Servische overheid eleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Wat betreft de medische problemen van uw echtgenote kan nog opgemerkt te worden dat zuiver medische redenen op zich niet ressorteren onder de Vluchtelingendefinitie of de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat uw partner, die kampt met fysieke en psychische problemen, gedurende verschillende jaren wekelijks een gratis arts consulteerde (CGVS, p. 18). In dit verband haalde u weliswaar aan dat zij omwille van haar afkomst niet degelijk zou behandeld zijn. Deze bewering is echter niet gestoeld op objectieve concrete, en tastbare gegevens. U steunt uw bewering immers alleen op het feit dat de artsen geen foto's van haar nieren zouden hebben genomen alsook op het feit dat de medicatie die uw vrouw zou hebben gekregen voor haar psychische problemen volgens u niet voor haar ziekte zouden zijn (CGVS p. 16, 17). Voor de beoordeling van zuiver medische redenen dient u een aanvraag tot machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw nationaliteitsbewijs hebben betrekking op uw identiteit, die op zich niet betwist wordt. De gezondheidsboekjes van uw echtgenote en uw dochter bevestigen uw toegang tot de gezondheidszorg in Servië en kunnen evenmin bovenstaande wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoekster als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Roma te zijn, afkomstig uit Gracanica in Kosovo. Sinds uw huwelijk met (R.B.) (OV 6804332) in 2006 woont u in Prijepolje in Servië. U heeft intussen een Servische identiteitskaart en een Servisch nationaliteitsbewijs verkregen. Vanwege uw Kosovaarse afkomst werden u en uw partner geregeld beledigd en uitgescholden door Servische burger. Uw tent, waarin u met uw echtgenoot woonde, werd tevens bekogeld met stenen. Uw partner ging hiertegen verschillende keren aangifte doen bij de politie van Prijepolje, maar deze zou niets hebben gedaan. Twee jaar geleden zijn jullie naar Kosovo gegaan. Omdat uw partner er met de dood zou bedreigd zijn door Albanezen omdat hij uit Servië afkomstig is keerden jullie na een tiental dagen terug naar Servië, waar jullie opeenvolgend in Belgrado, Prijepolje en Uzice verbleven en waar u wederom uitgescholden werd en waar opnieuw met stenen naar uw tent werd gegooid. U en uw partner hadden financiële moeilijkheden. U heeft sinds enkele jaren fysieke en psychische problemen. Om al deze redenen besloten jullie om uit Servië te vertrekken. Op 27 april 2011 kwam u aan in België. Diezelfde dag nog heeft u asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een Servische identiteitskaart, dd. 8 november 2010; een Servische geboorteakte, dd. 17 september 2010; een nationaliteitsbewijs, dd. 17 september 2010; een Servische geboorteakte op naam van uw zoon (D.B.), dd. 22 november 2010; een Servische geboorteakte op naam van uw dochter (N.B.), dd. 22 november 2010, een Servisch nationaliteitsbewijs op naam van uw zoon (D.B.), dd. 23 maart 2011; een Servisch nationaliteitsbewijs op naam van uw dochter (N.B.), dd. 23 maart 2011; een Belgisch medisch attest van A.Z. Vesalius, dd. 22 juni 2011 en een medisch attest bestemd voor Dienst Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 28 april 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als de motieven die door uw echtgenoot, (R.B.), ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten en elementen niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft de door u aangehaalde moeilijkheden met Servische burgers dient vooreerst te worden vastgesteld dat deze problemen het privaatrechterlijke niveau niet overstijgen. Het gaat om verbale beledigingen, bedreigingen en pesterijen uitgaande van burgers. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw moeilijkheden terecht kon bij de politie van Prijepolje (CGVS p 12 -13).

U beweerde weliswaar dat deze niets zou hebben ondernomen (CGVS, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat de politie uw klachten aanhoorde en tevens noteerde. Uit het enkele feit dat uw klachten niet onmiddellijk resultaat opleverden kan niet zonder meer worden besloten tot de onwil of het gebrek aan bescherming vanwege uw nationale autoriteiten. Het feit dat u de Servische burgers die u en uw echtgenote lastigvielen niet kon identificeren, het gebrek aan getuigen, de noodzaak aan onderzoek, etc. kunnen hiervan evenzeer oorzaak zijn. Het feit dat uw klacht bij de politie van Prijepolje niet onmiddellijk resultaat opleverde verantwoordt bovendien uw nalaten om voor de gelijkaardige moeilijkheden die u beweerde te hebben gekend in Belgrado en Uzice een beroep te doen op de daar aanwezige autoriteiten. Uw nalaten ondermijnt overigens de ernst van deze door u ingeroepen feiten. In dit verband kan overigens verwezen worden naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt ten waaruit blijkt dat de Roma in Servië in enkele gevallen wel het mikpunt kunnen zijn van verbale en fysieke pesterijen door gewone burgers maar dat de autoriteiten wel degelijk bereid zijn hen voldoende bescherming hiertegen te bieden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de

detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Meer specifiek blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma worden vervolgd worden door de Servische justitie.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt voorts dat, hoewel binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven.

Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Wat betreft de door u aangehaalde discriminatie en moeilijke socio-economische betreft - gebrek aan financiële middelen, gebrek aan werk, geen uitkering - moet worden opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol).. Ook in uw geval blijkt dit het geval te zijn. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u ingeschreven was in een arbeidsbureau. Dit bureau zou u vooral geen werk hebben kunnen aanbieden omdat u ongeschoold en ongeletterd was. Ook de slechte economische situatie zou hierbij gespeeld hebben (CGVS p. 5, 6). Voorst dient te worden bemerkt dat u af en toe wel heeft kunnen werken in Servië. U verklaart onder meer gewerkt te hebben als lader en lossers van zakken bloem, cement en dergelijke (CGVS, p. 10). Daarnaast konden u en uw partner gebruik maken van de overheidsdiensten in Servië voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en hadden jullie toegang tot de gezondheidszorg. Op basis van voorgaande vaststellingen kan bezwaarlijk gesproken worden van een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en kan evenmin worden gesteld dat de door u aangehaalde moeilijke situatie waarin u en uw partner zich bevonden van aard zijn om te kunnen spreken van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt verder dat het beleid van de Servische overheid eileid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van

deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Wat betreft de medische problemen van uw echtgenote kan nog opgemerkt te worden dat zuiver medische redenen op zich niet ressorteren onder de Vluchtelingendefinitie of de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat uw partner, die kampt met fysieke en psychische problemen, gedurende verschillende jaren wekelijks een gratis arts consulteerde (CGVS, p. 18). In dit verband haalde u weliswaar aan dat zij omwille van haar afkomst niet degelijk zou behandeld zijn. Deze bewering is echter niet gestoeld op objectieve concrete, en tastbare gegevens. U steunt uw bewering immers alleen op het feit dat de artsen geen foto's van haar nieren zouden hebben genomen alsook op het feit dat de medicatie die uw vrouw zou hebben gekregen voor haar psychische problemen volgens u niet voor haar ziekte zouden zijn (CGVS p. 16,17). Voor de beoordeling van zuiver medische redenen dient u een aanvraag tot machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, geboorteakte en nationaliteitsbewijs hebben betrekking op uw identiteit, die op zich niet betwist wordt. De gezondheidsboekjes van uw echtgenote en kind bevestigen uw toegang tot de gezondheidszorg in Servië en kunnen evenmin bovenstaande conclusies wijzigen."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw nationaliteitsbewijs, alsook de geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van uw kinderen hebben betrekking op uw identiteit en die van uw kinderen, welke op zich niet ter discussie staan. Het medisch attest van het A.Z. Vesalius en het medische attest bestemd voor Dienst Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken bevestigen uw medische problemen maar doen geen afbreuk aan de vaststelling dat medische redenen op zich buiten het topassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming vallen en u voor uw medische problemen terecht kon in Servië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen voeren aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling in een eerste middel de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) voorafgaand aan het verhoor geen inzage heeft verleend in het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

In een eerste onderdeel van het eerste middel verwijzen zij naar rechtspraak van de Raad van State en rechtsleer van I. Opdebeeck omtrent de hoorplicht en leiden hieruit af dat alle gegevens die de beslissing zullen ondersteunen voorwerp moeten uitmaken van het debat. Volgens de verzoekende partijen moet de betrokkene een deugdelijke kennis hebben van de gegevens die het bestuur wilt betrekken in de beslissing. Zij stellen dat het hoorrecht "de administratie de plicht oplegt om de betrokkene de gelegenheid te geven het volledige dossier in te kijken. Minstens moet hij voorafgaand aan de hoorzitting kennis krijgen van die elementen, die normaal de feitelijke en juridische grondslag van de beslissing kunnen vormen (zie arrest Schotte). Deze grondslag vindt men juist terug in het advies dat de administratie geeft voorafgaand aan de hoorzitting. De betrokkene moet bijgevolg dit advies overhandigd krijgen voor de hoorzitting".

Zij merken op dat het niet is omdat zij gehoord werden dat er aan de hoorplicht voldaan is en stellen dat "horen" enkel voldoet aan het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht, indien de gehoorde met voldoende kennis van zaken aan het interview heeft kunnen deelnemen. Deze kennis van zaken vloeit voort uit een voorafgaande inzage in het dossier. De verzoekende partijen benadrukken dat zij geen kans hebben gehad om voorafgaand hun dossier in te kijken. Zij betogen dat de inzage in het administratief dossier heeft plaatsgevonden door hun raadsman. Deze inzage diende volgens de

verzoekende partijen te gebeuren voorafgaand aan het interview van 1 juli 2011. De inzage vond evenwel plaats na kennisname van de bestreden beslissingen, met het oog op het instellen van beroep. Zij wijzen in dit kader naar het artikel 32 van de Grondwet en het artikel 4 van de wet van 11 april 1994 en merken op dat zij slechts kennis hebben kunnen nemen van de documenten waarnaar de commissaris-generaal heeft verwezen, na ontvangst van de beslissingen inzake hun asielaanvraag. Indien deze informatie voorafgaand aan het interview werd meegedeeld, hadden zij de nodige tijd gehad om informatie te verzamelen op basis van actuele documenten waaruit blijkt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund niet correct is. De verzoekende partijen voeren aan dat op een termijn van dertig dagen geen of onvoldoende informatie kan verkregen worden uit Servië die ook nog eens vertaald dient te worden. Hun rechten zijn dan ook duidelijk geschonden.

In een tweede onderdeel van het eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat ook het zorgvuldigheidsbeginsel de administratie noopt de betrokkene op een nuttige wijze te horen. Zij stellen dat de overheid in het kader hiervan de betrokkene met alle feiten confronteert die zullen dienen om de eventuele beslissing te ondersteunen. Zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State en naar rechtsleer omtrent het zorgvuldigheidsbeginsel en merken op dat de overheid slechts zeker kan zijn over alle feitelijke gegevens te beschikken wanneer zij de gegevens, die zij gaat gebruiken om haar beslissing te ondersteunen, heeft voorgelegd aan de betrokkene. Enkel in dat geval is de overheid volgens de verzoekende partijen ook zeker dat de eventueel te gebruiken gegevens kloppen met de werkelijkheid. Hiertoe dient de betrokkene voorafgaand inzage te krijgen van het dossier, zoniet kan hij de overheid niet op een nuttige wijze inlichten of corrigeren. De verzoekende partijen merken op dat zij geen enkele inzage gekregen hebben in het dossier van de administratie, meer bepaald de Dienst Vreemdelingenzaken, noch in enig advies van deze Dienst.

Zij benadrukken dat het horen slechts dienstig kon gebeuren indien zij voorafgaand aan het interview inzage hadden gekregen in het administratief dossier. Dit is niet gebeurd en daarom is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Het is duidelijk dat zij ten gevolge van het gebrek aan inzage in hun dossier geen kennis van zaken hadden ten tijde van het interview.

In een derde onderdeel van het eerste middel merken de verzoekende partijen op dat ook het Gemeenschapsrecht en de Europeesrechtelijke administratieve beginselen van hoor en wederhoor het recht op inzage voorafgaand aan een beslissing voorzien. Zij wijzen op rechtspraak van het Hof van Justitie en rechtsleer van M. Desomer en stellen dat het volstaat dat particulieren aanmerkelijk kunnen geraakt worden in hun belangen door een op til zijnde administratieve beslissing opdat de beginselen van de hoorplicht en het recht op inzage op hen van toepassing zijn en dat de beslissing inzake de al dan niet toekenning van het statuut van vluchteling of van subsidiaire bescherming dan ook beschouwd dient te worden als een beslissing die de betrokkenen 'aanmerkelijk kan raken in hun belangen'. Zij herhalen dat de inzage in het administratief dossier heeft plaatsgevonden door hun raadsman, dat deze inzage diende te gebeuren voorafgaand aan het interview van 1 juli 2011 en dat de inzage evenwel heeft plaatsgevonden na kennisname van de bestreden beslissing, met het oog op het instellen van beroep. De verzoekende partijen merken op dat de Belgische asielprocedure geen mogelijkheid voorziet van voorafgaande inzage van het administratief dossier.

2.1.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van de materiële en de formele motiveringsplicht.

Zij merken op dat hun verklaringen afgelegd werden met miskenning van het algemeen beginsel van hoorrecht zodat hiermee geen rekening mag gehouden worden. De verzoekende partijen verwijzen naar een rapport van Human Rights Watch van oktober 2010 en stellen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd teneinde een beslissing te nemen, niet actueel is. Uit het rapport van Human Rights Watch van oktober 2010 blijkt volgens de verzoekende partijen dat de actuele toestand van mensen van Roma afkomst in Kosovo en Servië schrijnend is.

De commissaris-generaal heeft volgens de verzoekende partijen ten onrechte opgemerkt dat hun problemen in Servië het privaatrechtelijke niveau niet overstijgen. Zij benadrukken dat de problemen die zij ondervonden hebben, enkel het gevolg zijn van de etnische afkomst van verzoekster. Zij verwijzen naar de door hen afgelegde verklaringen dat de klachten inzake de discriminatie die zij hebben geuit bij de politie geen enkele invloed gehad hebben en dat verzoekster de toegang tot medische zorgen werd ontzegd omwille van haar Roma afkomst. De verzoekende partijen merken voorts op dat er weliswaar diverse initiatieven genomen werden ter verbetering van de politie-instellingen doch dat er nog steeds sprake is van corruptie. Zij verwijzen naar de "*Subject Related Briefing*" betreffende de situatie van Roma in Servië. De commissaris-generaal heeft volgens de verzoekende partijen geen aandacht gehad

voor de problemen inzake huisvesting, onderwijs en gezondheidszorg die zij ondervonden hebben en had geen afdoende informatie om te kunnen stellen dat Roma dezelfde behandeling ondergaan als andere inwoners van Servië.

2.2.1.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet worden de asielaanvragen bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.1.2. De eerste twee middelen van de verzoekende partijen hebben beide betrekking op de weigering van de vluchtelingenstatus en worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de hoorplicht blijkt dat de hoorplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn of haar persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn of haar belangen aan te tasten, zonder dat hem of haar de gelegenheid wordt geboden om zijn of haar standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn of haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren. *In casu* blijkt dat de verzoekende partijen verklaringen hebben afgelegd op de DVZ (administratief dossier, verzoeker, stuk 10; verzoekster, stuk 13), dat zij een vragenlijst van het CGVS hebben ingevuld (administratief dossier, verzoeker, stuk 10; verzoekster, stuk 13), dat zij uitvoerig werden gehoord op het CGVS op 1 juli 2011 waarbij zij werden bijgestaan door hun advocaat (administratief dossier, verzoeker, stuk 4; verzoekster, stuk 4). De verzoekende partijen hebben aldus de mogelijkheid gehad om op een nuttige wijze hun standpunt kenbaar te maken. Een schending van de hoorplicht kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Waar de verzoekende partijen verwijzen naar het artikel 32 van de Grondwet en het artikel 4 van de wet van 11 april 1994 en aanvoeren dat zij niet nuttig werden gehoord omdat zij niet voorafgaandelijk inzage hebben gekregen in het dossier, dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partijen nalaten te duiden wat zij bedoelen met *"het advies dat de administratie geeft voorafgaand aan de hoorzitting"* dat hen meegedeeld had moeten worden. Tevens blijkt dat het administratief dossier geen dergelijk 'advies' bevat. De verzoekende partijen laten voor het overige na te preciseren welke gegevens hen hadden dienen te worden overgemaakt of op welke wijze dit een invloed zou kunnen hebben gehad op de motieven van de bestreden beslissing. Bovendien kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij op de hoogte zijn van het precieze verloop van de gebeurtenissen die zij beweren zelf te hebben meegemaakt, van de documenten die zij hebben bijgebracht en van de verklaringen die zij hebben afgelegd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt daarenboven dat de verzoekende partijen zelfs geen inzage hebben gevraagd in het dossier voorafgaandelijk aan hun gehoren bij het CGVS. Derhalve is het argument van de verzoekende partijen dat zij geen inzage hebben gekregen in het dossier niet ernstig.

De stelling van de verzoekende partijen dat alle gegevens en vaststellingen waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund hen op voorhand moesten worden overgemaakt en het voorwerp moesten uitmaken van het debat kan evenmin worden aangenomen. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en er is geen enkele rechtsregel die de commissaris-generaal de verplichting oplegt de betrokkene op voorhand te confronteren met de vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De verzoekende partijen brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Van de verzoekende partijen kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich in eerste instantie tot de eigen autoriteiten wenden voor bescherming alvorens beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput.

De verzoekende partijen hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Servië geen beroep kunnen doen op de bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten. Uit hun verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat zij aangifte hebben kunnen doen van hun problemen met Servische burgers bij de politie van Prijepolje, dat de politie hun klachten heeft genoteerd (administratief dossier, verzoeker, stuk 4, p. 12-13) doch dat zij geen aangifte hebben gedaan van gelijkaardige problemen in Belgrado en Uzice (administratief dossier, verzoeker, stuk 4, p. 14-15). Inzake verzoekers verklaring: “We weten dat politie niets doet, we zijn niet gegaan” (*ibid.*, p. 15) heeft de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat uit het feit dat de aangifte bij de politie van Prijepolje niet onmiddellijk resultaat heeft opgeleverd, niet zonder meer kan besloten worden tot de onwil of het gebrek aan bescherming vanwege de Servische autoriteiten en derhalve geen verantwoording is voor het nalaten om aangifte te doen bij de politie van Belgrado en Uzice.

Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat er nog steeds sprake is van corruptie binnen de Servische politie-instellingen, dient te worden opgemerkt dat uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt, en terecht aangehaald in de bestreden beslissingen, dat de Servische autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden.

Waar de bestreden beslissingen op goede grond vastgesteld hebben dat de moeilijke socio-economische situatie van Roma in Servië het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot de loutere etnische origine en vooroordelen ten aanzien van Roma, beperken de verzoekende partijen zich ertoe hun eerder afgelegde verklaringen te herhalen dat hun problemen enkel het gevolg zijn van de etnische afkomst van verzoekster. Dit volstaat geenszins om de bestreden motivering te ontkrachten die op goede grond stelt dat verzoekers werkloosheid hoofdzakelijk te wijten was aan het feit dat hij ongeschoold en ongeletterd is (administratief dossier, verzoeker, stuk 4, p. 5-6), dat verzoekende partijen wel degelijk hebben kunnen rekenen op de Servische overheidsdiensten voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en dat zij toegang hebben gekregen tot de gezondheidszorg (*ibid.*, p. 8-9; p. 16-18).

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat het beleid van de Servische overheid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Het blijkt immers dat (i) de Servische grondwet discriminatie op basis van etnie expliciet verbiedt; (ii) in 2009 een “Wet op het Verbod op Discriminatie” werd aangenomen; (iii) op grond van de “Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden” in 2003 de “Nationale Raad van Roma” werd opgericht; (iv) in het kader van “*The Decade of Roma Inclusion 2005-2015*” concrete actieplannen werden uitgewerkt om de situatie van minderheden op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting te verbeteren en een strategie werd aangenomen ter verbetering van de status van de Roma; (v) de “*League for the Roma Decade*”, een alliantie van ngo's bijdraagt tot een efficiënte ontwikkeling en uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de “*The Decade of Roma Inclusion 2005-2015*” (administratief dossier, verzoeker, stuk 14; verzoekster, stuk 17).

De verzoekende partijen kunnen niet ernstig volhouden dat verzoekster geen toegang heeft gekregen tot medische zorgen omwille van haar Roma-afkomst. Uit verzoekers verklaringen en zoals hierboven reeds vastgesteld, blijkt immers dat zij wel degelijk medicatie heeft ontvangen en dat zij gedurende verschillende jaren wekelijks een gratis arts heeft geconsulteerd (administratief dossier, verzoeker, stuk 4, p. 17-18).

Dient overigens te worden opgemerkt dat medische redenen geen verband houden met de criteria in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van voornoemde wet. De verzoekende partijen dienen zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure.

De bewering van de verzoekende partijen dat de informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd niet actueel is, kan niet worden aangenomen. De in de landeninformatie van het administratief dossier opgenomen "*Subject Related Briefing*" betreffende de situatie van Roma in Servië dateert immers van januari 2010 en het internetartikel "*OSCE Mission to Serbia*" dateert van 2011 (administratief dossier, verzoeker, stuk 14; verzoekster, stuk 17).

Het bij het verzoekschrift gevoegde rapport van Human Rights Watch van oktober 2010 betreft informatie van louter algemene aard die geen betrekking heeft op de persoon van de verzoekende partijen. Dergelijke algemene informatie volstaat geenszins om aan te tonen dat de verzoekende partijen in hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging hebben. Zij dienen hun vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Waar de verzoekende partijen in het kader van de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht stellen dat de commissaris-generaal hen slechts nuttig kon horen indien zij voorafgaand aan het gehoor inzage zouden hebben gekregen in het administratief dossier, alsmede dat de commissaris-generaal hen op voorhand had moeten confronteren met alle gegevens waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd, kan dienstig worden verwezen naar het *sub* 2.2.2. bepaalde.

Omtrent het betoog van de verzoekende partijen dat de commissaris-generaal maar zeker kan zijn over alle gegevens te beschikken indien het deze voorafgaandelijk voorlegt aan de betrokkenen, kan bovendien worden opgemerkt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling zelf en dat het derhalve aan de verzoekende partijen was om hun asielmotieven zo volledig mogelijk uiteen te zetten en de nodige elementen bij te brengen om deze te staven.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om de beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ, de vragenlijst van het CGVS en de gehoorverslagen van het CGVS. Verzoekende partijen kregen de kans om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van de verzoekende partijen, het *sub* 2.2.2. en *sub* 2.2.4. bepaalde mede in acht genomen, op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.6. Het eerste en het tweede middel zijn ongegrond.

2.3.1. De verzoekende partijen voeren aangaande de weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut in een derde middel de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de schending van de materiële motiveringsplicht evenals de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van openbaar bestuur.

Zij betogen dat in de bestreden beslissingen geen specifieke argumentatie ontwikkeld werd ten aanzien van de vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. De Raad treedt verweerder bij waar deze stelt dat de bewering van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissingen niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat

de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de *sub* 2.2.4. gedane vaststellingen aangaande hun asielrelaas en de overige elementen in het dossier, tonen de verzoekende partijen niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Wat betreft de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan dienstig worden verwezen naar de uiteenzetting dienaangaande *sub* 2.2.5.

2.3.4. Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS